

prima instanță: V. Stihî,
instanța de apel: E. Ababei, G. Polivenco, N. Matveeva,

Î N C H E I E R E

10 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Valentina Clevadî, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Justiției al RM,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Cravciuc Victor împotriva Ministerului Justiției al RM cu privire la recuperarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 25 februarie 2014, prin care a fost admis apelul declarat de Ministerul Justiției al RM și modificată hotărîrea Judecătoriei Telenești din 07 mai 2013, prin micșorarea sumei prejudiciului material,

c o n s t a ț ă :

La 19 martie 2013, reclamantul Cravciuc Victor a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al RM cu privire la încasarea prejudiciului material în mărime de 7810 lei și a prejudiciului moral în mărime de 250000 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că la 30.07.2007, în temeiul ordonanței ofițerului de urmărire penală a Centrului de Combatere a Crimelor Economice și Corupției, actualul CNA el a fost recunoscut ca bănuît în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 al. 2 CP .

Tot atunci el a fost reținut, iar la 03.07.2007 în privința lui a fost emis mandat de arest pe un termen de 10 zile .

Indică reclamantul că la 03.07.2007 a fost pus sub învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 al.1 CP. La 02.08.2007 dosarul penal intentat în privința lui a fost trimis spre examinare în Judecătoria Telenești.

Conform sentinței Judecătoriei Telenești din 04.02.2008 el a fost achitat, din motivul lipsei faptului infracțiunii prevăzute de art.326 al.1 Cod penal.

Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți sentința judecătoriei Telenești din 04.02.2008 a fost casată, cu emiterea unei noi sentințe prin care a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 al.1 CP și fiindu-i aplicată sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 10000 lei, iar prin Decizia

Curții Supreme de Justiție din 20.12.2011 recursul declarat de dînsul a fost admis , decizia Colegiului Curții de Apel Bălți a fost casată și menținută sentința de achitare emisă de prima instanță.

Susține reclamantul că pe parcursul anilor 2007-2011, în scopul apărării drepturilor sale el a depus plîngerii împotriva acțiunilor ilegale ale Procuraturii Generale ,însă fără nici un rezultat. Pe perioada acestor ani a avut de suferit enorm, fiind pus sub bănuială apoi și învinuit pe nedrept, a fost reținut și i-a fost aplicată măsura de prevenție arestul preventiv pe un termen de 10 zile , pe parcursul detenției a fost torturat, fiindu-i zdruncinată sănătatea, din care cauză ulterior a urmat un tratament îndelungat.

În temeiul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți el a fost concediat din serviciu și se consideră o victimă a erorii judiciare comise de organele de drept. Prin acțiunile organelor de drept lui i-au fost cauzate un prejudiciu moral enorm, înjosirile și maltratările la care a fost supus i-au agravat sănătatea, a fost supus înjosirilor publice din partea locuitorilor orașului Telenești. La aprecierea prejudiciului moral solicită să se țină cont de o serie de criterii cum au fost, consecințele negative suferite de el în cauză.

Invocă reclamantul că prin atragerea ilegală la răspundere penală i s-a cauzat o stare de stres și suferințe fizice și psihice, starea sănătății i s-a înrăutățit, a fost înjosit în fața rudelor și a colegilor de serviciu.

În drept își întemeiază cerințele sale pe prevederile art.3 ,11 ,12 ,13¹ al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penale ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, nr.1545-XIII din 25.02.1998, art.1405,1416.

Solicită Cravciuc Victor încasarea în beneficiul său din contul statului prin intermediul Ministerului Finanțelor, a prejudiciului material în mărime de 7810 lei, prejudiciul moral în sumă de 250000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Telenești din 07 mai 2013, acțiunea a fost admisă, s-a încasat de la Ministerul Justiției al RM în beneficiul lui Cravciuc Victor prejudiciul material în mărime de 7810 lei și prejudiciul moral în mărime de 80000 lei.

La 09 decembrie 2013, Ministerul Justiției al RM a declarat recurs împotriva hotărîrii Judecătoriei Telenești din 07 mai 2013.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 25 februarie 2014, a fost admis apelul declarat de Ministerul Justiției al RM și modificată hotărîrea Judecătoriei Telenești din 07 mai 2013, prin micșorarea sumei cu titlu de prejudiciu material de la 7810 lei pînă la 6292 lei.

La 12 mai 2014, Ministerul Justiției al RM a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 25 februarie 2014, solicitînd admiterea recursului și în principal, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 25 februarie 2014 și a hotărîrii Judecătoriei Telenești din 07 mai 2013, cu emiterea unei hotărîri noi de respingere a acțiunii integral, iar în subsidiar, modificarea deciziei Curții de Apel Bălți din 25 februarie 2014 și a hotărîrii Judecătoriei Telenești din 07 mai 2013, în sensul diminuării sumei despăgubirilor bănești pentru prejudiciul moral.

În motivarea recursului recurentul a invocat că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată.

În special, invocă recurentul că instanța de apel a aplicat eronat legea și a interpretat în mod eronat legea, anume a aplicat eronat prevederile art. 1423 cod civil.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

Potrivit art. 440 CPC, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute în art. 433 CPC.

În conformitate cu art.433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) și (4) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, analizînd argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicînd corect normele de drept material.

În context, Colegiul constată că instanța de apel a elucidat pe deplin circumstanțele cauzei formulîndu-și opinia corelativ cu prevederile legislație

relevante speței.

Mai mult, Colegiul învederează că dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica vreun temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, face ca acesta să fie respins de către instanța de recurs din considerentul că motivele indicate în dezacord nu se încadrează în prevederile normei precitate și nu constituie temei de casare a deciziei, recursul exercitat avînd caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

În aceeași ordine de idei, Colegiul precizează că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, la caz, menționează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purceii contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror atît prima instanță, cît și instanța de apel s-au pronunțat în mod corespunzător.

Din considerentele enumerate și avînd în vedere faptul că, argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4) din CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ministerul Justiției al RM, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 432, art.433 lit. a) CPC, art.440 CPC completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune

Recursul declarat de Ministerul Justiției al RM se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Valentina Clevadi

Iurie Bejenaru